

Şiir Çorbasına Bir Kent Düştü

— tutsak yelve · 28 Nisan 2014

sevda yanılığsından yeni çıkıyordu mecnun heykelikaba saba şehirlerin iskeletine tüneyen akbabadışkı
boyunu ölçüyordu hatıralarınınbüyük laf et amabüyük konuşma diyorducilalı aşk devrine..henüz paşa
olmamıştıtatlı sert rüzgâr estiğindeahh haydar derdi annedönüşsüz tren çığlığında doğmuştu hafız
burhankimliğini arıyordu dramının ahşap sahnesindekaragöz'lü afife jalegeçmişti gelecekironik
yapılanmanın mimikleri bulundudümbüllü kartvizitindeve uzayıp gitti tren yolları..esrik burçlarında
ândım hisaridüşlerime sakladım erguvaniegdi çiğdem sarısını hasret şarkılarına mehtapla gece mavisine
daldı boğazın sulariaslında batık bir gemiydi kız kulesirotası aşk olan martıların güvertesiince ince
süzülürdü gözlerindenyosun tutmuş vedaların hüznün bilgisizliyordu heykelin parmakları sayılmıyor eski
muhit adlarıyanmıştı sahillerin kara sevda külliyesi yalnızca bir semboldü kapılarda vuslatın çatlamış
dudakları inanıyordu nazara nevi aşkın mısralarışiirle şehir arasına yıkıldı bizansın esmer surları din/lendi
istanbulyaşıyorsam sebebi var dı...